

Ordinantie 4

voor het apostolaat

Vastgesteld in tweede lezing door de Generale Synode:

16 maart 2018

gehele ordinantie

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
Hoofdstuk I. Het getuigenis tot Israël.....	2
Artikel 1. De organen voor het getuigenis tot Israël	2
Artikel 2. De commissie Israël	2
Artikel 3. Predikanten ten behoeve van het getuigenis tot Israël.....	2
Artikel 4. Kerkelijk werkers ten behoeve van het getuigenis tot Israël.....	2
Artikel 5. Het fonds Israël.....	2
Hoofdstuk II. Het werk van de zending	3
Artikel 6. De organen voor de zending	3
Artikel 7. De zendingsarbeid van de gemeente.....	3
Artikel 8. De commissie zending	3
Artikel 9. Vorming van zelfstandige gemeenten en kerken	4
Artikel 10. Zendingspredikanten	4
Artikel 11. Kerkelijk werkers ten behoeve van de zendingsarbeid.....	4
Artikel 12. Kerkelijke staat van de zendingsarbeiders.....	4
Artikel 13. Het fonds zending	4
Hoofdstuk III. De verbreiding van het evangelie tot allen die vreemd zijn aan of vervreemd zijn van het evangelie.....	5
Artikel 14. De organen voor de arbeid voor de verbreiding van het evangelie	5
Artikel 15. De evangelisatiearbeid van de gemeente.....	5
Artikel 16. De commissie evangelisatie	5
Artikel 17. Predikanten-evangelist	6
Artikel 18. Evangelisten.....	6
Artikel 19. Kerkelijk werkers ten behoeve van het evangelisatiewerk.....	6
Artikel 20. Het fonds evangelisatie.....	7
Hoofdstuk IV. Het getuigenis tegenover overheid en volk.....	7
Artikel 21. Het getuigenis van de kerk.....	7
Artikel 22. Het gereformeerde karakter van staat en volk.....	7

Hoofdstuk I. Het getuigenis tot Israël

Artikel 1. De organen voor het getuigenis tot Israël

1. De roeping om jegens het volk Israël te betuigen dat Jezus de Christus is, rust op de kerk en haar gemeenten onder leiding van de generale synode, daarin bijgestaan door de commissie Israël.
2. Het initiatief, de voortdurende zorg en de verantwoordelijkheid voor deze roeping van de gemeenten berusten bij de kerkenraden en de classicale vergaderingen.

Artikel 2. De commissie Israël

1. De generale synode wordt bij haar zorg voor het getuigenis tot Israël bijgestaan door de commissie Israël.
2. De commissie Israël heeft in het bijzonder tot taak:
 - a. het leidinggeven aan het onderzoek van de Heilige Schrift ten aanzien van het volk Israël;
 - b. zich voortgaand te bezinnen op de opdracht van de kerk ten aanzien van dit volk;
 - c. het bewustmaken van de gemeenten van hun roeping ten aanzien van dit volk;
 - d. het zoeken naar mogelijkheden om het getuigenis tot dit volk gestalte te geven;
 - e. het coördineren van de arbeid ten aanzien van dit volk in gemeenten, classes en kerk;
 - f. het zoeken en doen opleiden van hen, die in de arbeid van het getuigenis tot dit volk werkzaam zullen zijn;
 - g. het bevorderen van inzicht in het wezen en de vormen van antisemitisme en het bestrijden daarvan.
3. De commissie zoekt zo veel als mogelijk is samenwerking met organen van andere kerken en met organisaties, in binnen- en buitenland, die in deze arbeid werkzaam zijn en waarmee voldoende overeenstemming in belijdenis bestaat.
4. De commissie Israël doet periodiek dan wel desgevraagd verslag van haar arbeid aan de generale synode.

Artikel 3. Predikanten ten behoeve van het getuigenis tot Israël

1. Zij die zijn toegelaten tot de bediening van het Evangelie en beroepbaar zijn gesteld kunnen worden beroepen tot predikant ten behoeve van het getuigenis tot Israël.
2. Met het oog op de bijzondere opdracht waarmee deze predikant zal worden belast wordt zijn opleiding en vorming aangevuld overeenkomstig het bepaalde in ordinantie 7-10.
3. In de kerk is deze predikant bevoegd tot dezelfde ambtelijke handelingen als waartoe een predikant voor buitengewone werkzaamheden gerechtigd is, en is hij overeenkomstig het bepaalde in ordinantie 3 beroepbaar als herder en leraar.
4. De beroeping van deze predikant geschiedt door de generale synode. De uitzending van deze predikant vindt plaats in een kerkdienst van een van de gemeenten.
5. De bezoldiging van deze predikant geschiedt overeenkomstig de regels, vastgesteld in of krachtens het bepaalde in ordinantie 13.

Artikel 4. Kerkelijk werkers ten behoeve van het getuigenis tot Israël

1. Tot de arbeid ten behoeve van Israël kunnen ook kerkelijk werkers worden benoemd.
2. Deze benoeming geschiedt door de generale synode op voordracht van de commissie Israël.
3. Op deze kerkelijk werkers is het bepaalde in ordinantie 17 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5. Het fonds Israël

1. De voor het ten dienste van het getuigenis tot Israël benodigde gelden worden gevonden uit het fonds Israël.
2. Het fonds Israël is onderdeel van de generale financiën van de kerk.

3. De verwerving van de gelden voor dit fonds geschiedt door de plaatselijke gemeenten en de commissie Israël.
4. Het fonds Israël staat onder beheer van de commissie Israël. De administratie van dit fonds berust bij het kerkelijk bureau.
5. De commissie Israël is bevoegd tot bestedingen uit het fonds Israël conform de door de generale synode goedgekeurde begroting.
6. De commissie Israël stelt de begroting, de rekening en verantwoording op in overleg met de commissie toezicht en financiën die deze ter goedkeuring voorlegt aan de generale synode.

Hoofdstuk II. Het werk van de zending

Artikel 6. De organen voor de zending

1. De roeping tot het getuigenis ten aanzien van de volken rust op de kerk en haar gemeenten onder leiding van de generale synode, daarin bijgestaan door de commissie zending.
2. Het initiatief, de voortdurende zorg en de verantwoordelijkheid voor de zendingsarbeid van de gemeenten berusten bij de kerkenraden en bij de classicale vergaderingen.

Artikel 7. De zendingsarbeid van de gemeente

1. De kerkenraad kan zich in zijn zorg voor de zending laten bijstaan door een plaatselijke zendingscommissie, waarin naast ten minste één ambtsdrager ook gemeenteleden zitting hebben.
2. De kerkenraad stelt het aantal leden van deze commissie vast en benoemt haar leden.
3. Deze commissie geeft in opdracht van en in verantwoording aan de kerkenraad gestalte aan de roeping van de gemeente tot zending.
4. De voortdurende zorg van de gemeente voor de zending uit zich in het betrekken van al haar leden, inzonderheid ook de jeugd, in de arbeid van de zending en in het zoeken naar arbeiders om uit haar midden te worden uitgezonden. Zij doet dit met name in haar kerkdiensten, door middel van het catechetisch onderwijs, gemeentelijke samenkomsten, studiekringen en publicaties.
5. De verantwoordelijkheid van de gemeente voor de zendingsarbeid uit zich mede door het op zich nemen van een aandeel in de geldelijke lasten aan die arbeid verbonden, en door haar leden in de gelegenheid te stellen dit aandeel door collecten en vaste bijdragen bijeen te brengen.
6. Teneinde nader vorm te geven aan de vervulling van hun zendingsroeping en de band tussen hen en het zendingswerk te verstevigen, kunnen een of meer gemeenten zendingsarbeiders uitzenden, bij voorkeur voor een bepaald gedeelte van het zendingswerk, of kunnen zij zich voor een bepaald onderdeel daarvan verantwoordelijk stellen.

Artikel 8. De commissie zending

1. De generale synode wordt bij haar zorg voor het zendingswerk bijgestaan door de commissie zending.
2. Deze commissie is, onder verantwoordelijkheid aan de generale synode en in haar naam, belast met:
 - a. de leiding van de uitvoering van het zendingswerk van de kerk;
 - b. de verzorging - in samenwerking met andere daarvoor aangewezen organen en instellingen - van de vertaling en verspreiding van de Bijbel en van kerkelijke geschriften in de talen van de volken, onder welke de zending werkt;
 - c. het leggen van bijzondere banden tussen bepaalde geledingen van de kerk en delen van het zendingswerk buiten Nederland of uit dat zendingswerk voortgekomen kerken;
 - d. het bewustmaken van de gemeenten van hun zendingsroeping;

- e. het zoeken en (doen) opleiden van hen, die in de arbeid van de zending werkzaam zullen zijn, en
 - f. het samen met andere organen in binnen- en buitenland op het gebied van de zending werkzaam zijn.
3. De commissie zending doet periodiek dan wel desgevraagd verslag van haar arbeid aan de generale synode.

Artikel 9. Vorming van zelfstandige gemeenten en kerken

1. De zendende kerk gaat zodra mogelijk over tot de vorming van gemeenten in het land waar zij werkzaam is, verricht daar in de overgangstijd alle nog nodige kerkelijke handelingen en bevordert de zelfstandigheid van deze gemeenten.
2. De zendende kerk richt zich vervolgens in haar arbeid op de vorming van geheel zelfstandige kerken aan welke zij haar zendingsarbeid zodra mogelijk overdraagt en met welke zij bereid blijft samen te werken.

Artikel 10. Zendingspredikanten

1. Zij die zijn toegelaten tot de bediening van het Evangelie en beroepbaar zijn gesteld kunnen worden beroepen tot zendingspredikant.
2. Met het oog op de bijzondere opdracht waarmee deze predikant zal worden belast wordt zijn opleiding en vorming aangevuld overeenkomstig het bepaalde in ordinantie 7-10.
3. In de kerk is deze predikant bevoegd tot dezelfde ambtelijke handelingen als waartoe een predikant voor buitengewone werkzaamheden gerechtigd is, en is hij overeenkomstig het bepaalde in ordinantie 3 beroepbaar als herder en leraar.
4. De beroeping van deze predikant geschiedt door de generale synode. De uitzending van deze predikant vindt plaats in een kerkdienst van een van de gemeenten.
5. De bezoldiging van deze predikant geschiedt overeenkomstig de regels, vastgesteld in of krachtens het bepaalde in ordinantie 13.

Artikel 11. Kerkelijk werkers ten behoeve van de zendingsarbeid

1. Ten behoeve van het werk van de zending kunnen naast zendingspredikanten door de generale synode ook kerkelijk werkers worden benoemd.
2. Deze benoeming geschiedt op voordracht van de commissie zending.
3. Op deze kerkelijk werkers is het bepaalde in ordinantie 17 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12. Kerkelijke staat van de zendingsarbeiders

1. Indien zich ten aanzien van iemand die in het zendingswerk in een ambt is of wordt gesteld de wenselijkheid voordoet dat hij daarbij lid of ambtsdrager is of blijft van meer dan één kerk, treft het breed moderamen van de generale synode, de commissie zending gehoord, terzake van het lidmaatschap van hem en zijn gezin en/of terzake van zijn ambtelijke bevoegdheden en verantwoordelijkheid in de kerk en - in overleg met de betrokken kerk of kerken - ten aanzien van de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor zijn ambt in elk geval afzonderlijk een regeling.

Artikel 13. Het fonds zending

1. De voor het werk van de zending benodigde gelden worden gevonden uit het fonds zending.
2. Het fonds zending is onderdeel van de generale financiën van de kerk.
3. De verwerving van de gelden voor dit fonds geschiedt door de plaatselijke gemeenten en de commissie zending.
4. Het fonds zending staat onder beheer van de commissie zending. De administratie van dit fonds berust bij het kerkelijk bureau.
5. De commissie zending is bevoegd tot bestedingen uit het fonds zending conform de door de generale synode goedgekeurde begroting.

6. De commissie zending stelt de begroting, de rekening en verantwoording op in overleg met de commissie toezicht en financiën die deze ter goedkeuring voorlegt aan de generale synode.

Hoofdstuk III. De verbreiding van het evangelie tot allen die vreemd zijn aan of vervreemd zijn van het evangelie

Artikel 14. De organen voor de arbeid voor de verbreiding van het evangelie

1. De roeping tot het getuigenis ten aanzien van hen die vreemd zijn aan het evangelie of daarvan vervreemd zijn rust op de kerk en haar gemeenten onder leiding van de generale synode, daarin bijgestaan door de commissie evangelisatie.
2. Het initiatief, de voortdurende zorg en de verantwoordelijkheid voor deze arbeid van de gemeenten berusten bij de kerkenraden en bij de classicale vergaderingen met inachtneming van ieders verantwoordelijkheid.

Artikel 15. De evangelisatiearbeid van de gemeente

1. De gemeente is, evenals elk van haar leden, in leven en werken geroepen tot verbreiding van het Evangelie in eigen omgeving.
2. De arbeid van de kerkenraad in pastoraat en diaconaat, ieder voor zich en tezamen, is mede gericht op de in lid 1 genoemde roeping van de gemeente.
3. De kerkenraden zien in de arbeid ter verbreiding van het Evangelie een wezenlijk deel van hun ambtelijke arbeid. Zij richten daarbij hun aandacht onder andere op de verantwoordelijkheid van de kerk ten aanzien van schoolcatechese, jeugdwerk en maatschappelijke vraagstukken.
4. Door de kerkenraad kan voor deze arbeid een plaatselijke evangelisatiecommissie gevormd worden, waarin naast ten minste één ambtsdrager gemeenteleden zitting hebben.
5. De commissie geeft in opdracht van en in verantwoording aan de kerkenraad gestalte aan de roeping van de gemeente tot evangelisatie.
6. De vaststelling van het aantal leden van deze commissie en de benoeming van haar leden geschiedt door de kerkenraad.
7. Zulk een commissie is er in elk geval in de gemeenten waar een of meer evangelisten werkzaam zijn.
8. Voor dit werk kunnen door de generale synode, een classicale vergadering of een kerkenraad, dienaren des Woords als predikant-evangelist worden beroepen. Door de generale synode, een classicale vergadering of een gemeente kunnen voor dit werk kerkelijk werkers worden aangesteld. Zulk een beroeping of benoeming geschiedt niet dan in overleg met de kerkenraad van de gemeente(n) die het betreft. Op de benoemde kerkelijk werker voor de evangelisatie is het bepaalde in ordinantie 17 van overeenkomstige toepassing.
9. De gemeente zoekt bij de verrichting van dit onderdeel van haar opdracht naar behoefte en mogelijkheid de samenwerking met andere gemeenten en met andere kerken waarmee voldoende overeenstemming in belijdenis bestaat.
10. De kerkenraad en de plaatselijke evangelisatiecommissie houden contact met de commissie evangelisatie, als genoemd in artikel 16.

Artikel 16. De commissie evangelisatie

1. De generale synode wordt bij haar zorg voor het evangelisatiewerk bijgestaan door de commissie evangelisatie.
2. Deze commissie is, onder verantwoordelijkheid aan de generale synode en in haar naam, belast met:
 - a. de beginselen uit te dragen die aan deze arbeid ten grondslag moeten liggen;

- b. ter bereiking van de verschillende groepen en lagen van de bevolking de juiste wegen en methoden aan te wijzen;
 - c. het verspreiden van de Bijbel in Nederland en het verschaffen van de hulpmiddelen voor het lezen en verstaan hiervan;
 - d. het geven van voorlichting aan en zoveel mogelijk coördineren van de arbeid van de gemeenten, classes en kerk onder hen, die van het Evangelie vervreemd zijn;
 - e. het ter beschikking stellen aan de kerkenraden en kerkenraadscommissies van voor verspreiding geschikte lectuur.
3. De commissie evangelisatie richt zich daarbij onder meer op:
 - a. (het laten verzorgen van) de scholing en opleiding van hen die daartoe aangesteld een bijzondere plaats in die arbeid hebben in te nemen;
 - b. het organiseren van samenkomsten ter bevordering van de arbeid ter verbreiding van het Evangelie;
 - c. de toerusting van gemeenteleden en ambtsdragers tot de vervulling van hun missionaire taak.
 4. De commissie evangelisatie doet periodiek dan wel desgevraagd verslag van haar arbeid aan de generale synode.

Artikel 17. Predikanten-evangelist

1. Predikanten-evangelist worden beroepen als predikant voor gewone, buitengewone of bijzondere werkzaamheden.
2. Onder overeenkomstige toepassing van het bepaalde in ordinantie 7-10 kunnen de opleiding en vorming van deze predikanten worden gewijzigd en aangevuld met het oog op de bijzondere opdracht waarmede zij zullen worden belast.
3. De predikanten-evangelist verrichten hun arbeid in samenwerking met de commissie evangelisatie en de plaatselijke evangelisatiecommissie.
4. De bezoldiging van de predikanten in dit artikel bedoeld, geschiedt overeenkomstig de regels vastgesteld in of krachtens het bepaalde in ordinantie 13.

Artikel 18. Evangelisten

1. Zij, die benoemd zijn tot kerkelijk werker ten behoeve van de evangelisatie, kunnen worden geroepen - onder de naam van evangelist - tot de verbreiding van het Evangelie onder hen, die vreemd zijn aan of vervreemd zijn van het Evangelie.
2. Deze evangelisten zijn bij hun arbeid belast met
 - de verbreiding van het Evangelie;
 - het leiden van evangelisatiesamenkomsten;
 - het geven van kerkelijk onderricht, en
 - de betoning van geestelijke zorg en sociale bijstand aan degenen onder wie zij werkzaam zijn.
3. De evangelist is werkzaam ten behoeve van een of meer gemeenten of een of meer van de meerdere vergaderingen van de kerk. De evangelist verricht zijn arbeid in opdracht van en in verantwoordelijkheid aan het kerkelijk lichaam dat hem heeft aangesteld en in samenwerking met de commissie evangelisatie als genoemd in artikel 16.
4. Een kerkelijk lichaam dat tot aanstelling van een evangelist wil overgaan stelt zich eerst in verbinding met de commissie evangelisatie als genoemd in artikel 16 en gaat niet tot een benoeming over dan nadat over de keuze van de evangelist en zijn benoeming van die commissie advies is verkregen.
5. Op deze evangelisten is het bepaalde in ordinantie 17 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19. Kerkelijk werkers ten behoeve van het evangelisatiewerk

1. Ten behoeve van het evangelisatiewerk kunnen naast predikanten-evangelist en evangelisten door de generale synode ook kerkelijk werkers worden benoemd.

2. Deze benoeming geschiedt op voordracht van de commissie evangelisatie.
3. Op deze kerkelijk werkers is het bepaalde in ordinantie 17 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20. Het fonds evangelisatie

1. De voor het werk van de evangelisatie benodigde gelden worden gevonden uit het fonds evangelisatie
2. Het fonds evangelisatie is onderdeel van de generale financiën van de kerk.
3. De verwerving van de gelden voor dit fonds geschiedt door de plaatselijke gemeenten en de commissie evangelisatie.
4. Het fonds evangelisatie staat onder beheer van de commissie evangelisatie. De administratie van dit fonds berust bij het kerkelijk bureau.
5. De commissie evangelisatie is bevoegd tot bestedingen uit het fonds evangelisatie conform de door de generale synode goedgekeurde begroting.
6. De commissie evangelisatie stelt de begroting, de rekening en verantwoording op in overleg met de commissie toezicht en financiën die deze ter goedkeuring voorlegt aan de generale synode.

Hoofdstuk IV. Het getuigenis tegenover overheid en volk

Artikel 21. Het getuigenis van de kerk

1. De kerk, krachtens haar opdracht zich wendend tot overheid en volk met de oproep het leven naar Gods beloften en geboden te richten, doet dit, als bijzondere omstandigheden haar daartoe dringen, door haar ambtelijke vergaderingen en wel
 - hetzij door zich rechtstreeks te richten tot overheid of volk,
 - hetzij door middel van een kanselboodschap of een herderlijke brief.
2. De generale synode, voornemens zich te wenden tot overheid of volk beslist in elk geval afzonderlijk of zij redenen aanwezig acht om tevoren daaromtrent ook de classicale vergaderingen te raadplegen.
3. Indien een mindere vergadering zich met een openlijk getuigenis tot overheid of volk wil wenden, pleegt zij over dit voornemen daartoe tevoren overleg met het breed moderamen der generale synode.
4. De getuigenissen van een meerdere vergadering uitgegaan, worden door de kerkenraden van haar ressort ter kennis van de gemeenten gebracht en op de classicale vergaderingen van dat ressort in bespreking genomen.

Artikel 22. Het gereformeerde karakter van staat en volk

1. De kerk blijft in al haar geledingen strijden voor het gereformeerde karakter van staat en volk.